

סעודת שבת

יהי לאור על ידי מוסדות היכל הקודש בנשיאות מוריני ראש הישיבה שליט"א

גליזן 17

פרשת מקץ

ל כסליו

שנת ה'תשפ"ג

פרשת שלה

שלום אלי אינדיג נרו יאיר מספר: אני מודה להקדוש ברוך הוא שאחרי הרבה תפילות זכיתי להימנות על משתתפי הסעודה עם הראש ישיבה שליט"א בשבת קודש פרשת במדבר שחל בערב שבועות תשפ"ב בקריה.

זאת הייתה סעודה מאוד יפה, עם שיחות מאוד יפות, אבל העיקר מה שלמדתי זה הדרכה למעשה איך אני יוכל לנהל סעודה יפה אצלי בבית, איך לשמח, להכניס בסעודה חיות ואור.

לאכול את סעודת השבת

בשבת בבוקר התפלל הראש ישיבה בבית הכנסת "עצתו אמונה" בקריה. כשהראש ישיבה חזר, שאלה אותו אשתו: "נטלת כבר לסעודה ראשונה בבית הכנסת?" - היות וזה היה ערב יום טוב - ענה הראש ישיבה: "אכלתי חתיכת מצה". אשתו של הראש ישיבה הבינה שהראש ישיבה כבר שבע, והראש ישיבה הרגיע אותה ואמר לה: "אל תפחד, אני מוכן לתפריט מלא... אני צריך סעודה מלאה".

הראש ישיבה הריח הדסים ואמר: "השם, השם, תעזור שיהיה לי ילדים כשרים!"

שומעים את הציפורים מזמרות להשם יתברך

הראש ישיבה סיפר לאשתו: שבהליכה לבית הכנסת "עצתו אמונה" במשך כל הדרך שמעו משהו שלא שומעים בעיר. והראש ישיבה אמר לאחד מילדיו הקטנים שיעשו חיקוי למה ששמעו, והוא עשה חיקוי לציוצי הציפורים. והראש ישיבה אמר ששמעו כל הדרך איך הציפורים מזמרות להשם יתברך.

הראש ישיבה שאל אותם מה שומעים בעיר? אף אחד לא רצה לענות, אז הראש ישיבה התחיל לעשות חיקוי לבאס של המוזיקה ששומעים בעיר מהמכונות העוברות, כשעוברת מכונת של גוי נשמעת ממנה הקול של הבאס מהתוף הנשמעת מהרדיו, ומזה הראש ישיבה עשה חיקוי.

בל תשחית

לפני שהגישו את האוכל שאל הראש ישיבה את כל האורחים איזה סוג דגים הם אוכלים, והראש ישיבה הסביר: "לא בגלל שאין לנו מספיק דגים, רק אני לא רוצה שזה ילך לפח". והוסיף הראש ישיבה: "שאר דברים כמו תפוח אדמה, אורז, וכדומה שבא מהאדמה הוא גם יכול לחזור לאדמה. ועל זה לא מקפידים אם זה נשאר. אבל דגים ובשר מקפידים מאוד שלא ילך סתם לפח.

והראש ישיבה המשיך לדבר על זה שבחתונות מניחים לכל אחד מנת דג, ולא משנה אם אתה צריך או לא, ואפילו רק צובטים ממנו קצת זה כבר נזרק לפח, ועוד יותר, אפילו שבכלל לא נוגעים בו, זה כבר גם נזרק לפח, צריכים להנהיג בכל האולמות כמו שנהוג בחתונות בישיבה, שכל אחד לוקח לעצמו את מה שהוא מחבב, וכמה שהוא רוצה.

חילק את חלה

נטלו ידים והראש ישיבה חילק חלה לכל הילדים, והראש ישיבה שאל את שמות הילדים שלי, ושלח מיוחד לכל אחד פרוסת חלה.

בואו לרקוד

היו הרבה דברים מעניינים בסעודה אבל נעבור לחלק השני של הסעודה, באמצע הסעודה התחיל

את מה צריכים ללמוד מהדרשות

הראש ישיבה אמר: שיש הרבה מאוד אנשים שמקבלים על עצמם את כל מה שהראש ישיבה אומר, חוץ מדבר אחד, לחתן את הילדים בגיל צעיר. המשיך הראש ישיבה שהיה צריך להיות הפוך! יותר טוב שכולם יקבלו על עצמם רק את הדבר היחיד הזה, לחתן את הילדים בגיל צעיר. שיגידו שכל מה שהראש ישיבה אומר אנחנו לא מקבלים, אבל הדבר היחיד הזה, לחתן בגיל צעיר את זה אנחנו נקבל.

הראש ישיבה הלביש על ידו בובת יד, והראש ישיבה התחיל לשיר: "אני רוצה להיות יהודי כשר!" כשהבובה מוחה כפיים, ויחזקאל הקטנצ'יק לא היה יכול לחזור לעצמו, ובמיוחד כשלתע הבובה התחילה ללטף את הלחיים של יחזקאלע... ואחר כך עשה הראש ישיבה שהבובה תתחיל לדבר בקול מעניין, ויחזקאלע חיפש מי מדבר, ונהיה ממש ששון ושמחה! והיה שמח מאוד.

הראש ישיבה הבחין בילדה הקטנה שלי, והראש ישיבה שאל אותה איך קוראים לה, והראש ישיבה הראה לה "את רואה, הבובה שרה שהיא רוצה להיות יהודי כשר!" וזה היה מאוד מעניין לראות את זה.

קרחונים לכבוד שבת קודש

כשהביאו את הקרחונים קרא הראש ישיבה לבנו הקטן שיחלק את הקרחונים, והדריך אותו שלפני שנותן את הקרחון שישאל "מה אתה אוהב?" והיו צריכים לענות "אני אוהב את השם" והילד המשיך לשאול: ומה עם הקרחון? היו צריכים לענות "הקרחון אני אוכל לכבוד שבת" היה אסור לענות 'אני אוהב את הקרחון' איזה צבע קרחון אתה רוצה? 'עם נייר או בלי נייר?' כי יש אנשים שאוכלים את הקרחון עם נייר כי זה קר להם להחזיק בידיים. וכך הוא שאל את כל אחד, זה היה כל כך מתוק לראות איך

הוא סיפר שהוא פעם אחת כשהוא הרץ לקבל שיריים שאל אותו הרבי למה הוא בא עוד פעם לקחת שיריים הרי הוא כבר לקח מקודם שיריים, הוא ענה שאשתו ש נ ח ה ל ב ש ל פתיתים, ולכן עכשיו הוא בא לקחת שיריים קצת מהפירותים

”

הראש ישיבה לרקוד וקרא לילדים: "ילדים באו לרקוד!" אבל אף אחד לא בא, אף אחד לא ריחם, ונשאר לשחק, אמר הראש ישיבה: "אתם לא רוצים לבוא ולרקוד איתי?" והראש ישיבה התיישב.

תפניז רוח על ידי

אחד הילדים התחיל להפגין מורת רוח, שאל הראש ישיבה: "אמא, מה קורה אתו?" ענתה אשתו שהוא מפגין מורת רוח, אמר הראש ישיבה: "בא לפה, חם לי, בא תפגין רוח על ידי". הילד לא רצה לבוא, והראש ישיבה עשה שהוא יבוא, הוא נתן לו מקום על ידו.

"אני מספר את מה שלי היה מעניין, את מה שאני הייתי רוצה לדעת איך לנהל את סעודת השבת, יכול להיות שיש אנשים שהיו רוצים לשמוע יותר שיחות או משהו אחר, אבל אני מביא את מה שהיה לי מעניין ושאני חושב שעוד אנשים יכולים להנות מזה".

התלמיד נהיה רב

היה מאוד מעניין איך שהראש ישיבה יושב ומשוחח ומבלה עם הבחורים והאברכים, ובכל פעם שהיה משהו מעניין הראש ישיבה מספר את זה לאשתו: "אמא, שמעת מי הגיע לחג?" "אמא, שמעת שהתלמיד מפעם ... נרו יאיר נהיה רב?" והראש ישיבה סיפר: "ששנים מהתלמידים הראשונים של הישיבה, נהיו רבנים, אחד נשאר אצל רבינו, ואת השני סחבו אותו בעל כורחו".

כינוס לנשים

כמו בכל שיחה בשולחן השבת שיתף הראש ישיבה את אשתו בנושא השיחה: "אמא, שמעת שהולכים לעשות כינוס גדול לנשים?" והראש ישיבה דיבר מזה שכל הדברים שמנסים לעשות לא עוזרים, יש רק עצה מועילה אחת שצריכים לעשות, והיא, שצריכים לחתן בגיל צעיר!

**שבת הגדול התאפשר לי להיות בסעודה בליל שבת קודש
אצל הראש ישיבה.**

**הרגשתי בסעודה שאני ממש בגן עדן! אנסה לדרוש כמה
שיחות יפות מהסעודה המפוארת שזכיתי לשמוע.**

אמונת חכמים

הראש ישיבה סיפר שהיה לו סבתא יקרה וצדקת גדולה, והיה לה אמונת צדיקים חזקה מאוד. בעלה היה הולך כל שבוע לשולחנו הטהור של הרבי הקדוש מסאטמער, פעם אחת כשהוא הלך לקבל שיריים שאל אותו הרבי למה הוא בא עוד פעם לקחת שיריים הרי הוא כבר לקח מקודם שיריים, הוא ענה שאשתו שכחה לבשל פתיתים, ולכן עכשיו הוא בא לקחת שיריים קצת מהפתיתים.

הרבי הקדוש התפלא מאוד ואמר: "פתיתים, שכחה?!". כשהוא חזר לביתו סיפר לאשתו את מה שהרבי אמר. מהשבוע ההוא שהיא שמעה את זה, היא הקפידה מאוד שתעשה כל שבוע פתיתים, ולא הסתפקה עם זה, רק היא לא קנתה יותר פתיתים בחנות ורק התחילה לעשות לבד את הפתיתים, עשתה לבד את הבצק, חתכה אותה לחתיכות קטנות, וכך המשיכה עד שיצאו פתיתים מושלמים.

הראש ישיבה רצה להדגיש את האמונת הצדיקים החזקה שהיה לה, שהרבי אמר מילה אחת "פתיתים שכחה?!". ומאז היא תמיד זכרה את זה ובמשך כל השבוע היא הייתה עסוקה בזה.

והראש ישיבה הוסיף שבכל פעם שהיו עולים אליה היא תמיד כיבדה עם צלחת פתיתים טריים ומספרת את הסיפור, להראות מה כוחו של מילה מצדיק.

לא להתוושט עם השני

הראש ישיבה אמר לילדים שמכל מצווה שעושים נוצר מלאך, וכל המלאכים שנוצרו במשך כל השבוע באים עכשיו בליל שבת והם רוצים לראות איך מתנהגים, ולכן צריכים להתנהג מאוד טוב.

באמצע הסעודה פרצה ריב בין שני ילדים על כיסא, והראש ישיבה אמר למבוגר יותר שיותר כי אחיו עדיין קטן.

הראש ישיבה סיפר בקול לאשתו על אחד הילדים שאפילו שהוא שכח את הדפים שלו בתלמוד תורה, הוא עדיין נשאר שמח, והראש ישיבה אמר עליו שהוא נשמה קדושה, כי כששאלו אותו מה הוא הולך לבקש על האפיקומן הוא אמר שהוא רוצה על האפיקומן את השם, הוא רוצה להיות קרוב אל השם.

הראש ישיבה לוחש לו על כל אחד בנפרד והוא אומר את זה.

כשהגיע לבחורים אמר לו הראש ישיבה לשאול 'איזה צבע אתה רוצה?' עם שידוך או בלי שידוך? אצל בחור אחר אמר לו הראש ישיבה שישאל, 'עם פאה או בלי פאה?' הכול מה שלחש לו הראש ישיבה היה כדי שיהיה שמח ולהחיות את המצב שלא יהיה יבש ורדום.

אחרי זה הוא כבר נהיה מבולבל לגמרי, כי כשאחותו הקטנה באה לבקש ממנו קרחון, הוא שאל אותה 'מה את רוצה? עם פאה או בלי פאה?' עם שידוך או בלי שידוך? זה היה מאוד מאוד שמח.

נולד באים לברך

כשהלכו לברך קרא הראש ישיבה לכל הילדים, ואף אחד לא בא, הכריז הראש ישיבה 'שהולכים לחלק קרחונים, הולכים לחלק קרחונים!' אחד בא בריצה, אבל ילד אחר צעק בחזרה 'כבר חילקו קרחונים!' אמר הראש ישיבה בנחרצות: כולם מוכרחים לבוא לברך.

והראש ישיבה קרא לכל אחד בשמו, ונטל את ידי כל הילדים במים אחרונים, והראש ישיבה התחיל 'ברוך הוא וברוך שמו' והראש ישיבה הסתובב לאחד הילדים ואומר לו, נו ברוך, ברוך, וכך הלאה וידא הראש ישיבה שכל ילד מברך, ורק אחר כך התחיל הראש ישיבה לברך.

כינוס כלל ישראל

דיברו מהכינוס כלל ישראל, אחד שאל "האם הכינוס כלל ישראל לא היתה כנס התעוררות ששימו מסנן על המחשב והטלפון?" אמר הראש ישיבה: "אני לא יודע, אני רק יודע את מה שאמר מוהרא"ש, מוהרא"ש אמר שהעצה היחידי היא לחתן את הילדים".

אני מודה להקדוש ברוך הוא שזכיתי להשתתף בסעודה מפוארת כזו!

זה היה רק חלק מהסעודה, אני מקווה לכתוב עוד חלק מהסעודה ולשלוח אותו כמה שיותר מהר למערכת, כדי שעוד יהודים יוכלו לקרוא את זה וללמוד מזה נקודות טובות להדרכה למעשה.

פרשת קרח

כזה מעשה של תפילה! "אחרי שקראתי מדי שבוע את "הסעודה עם הראש ישיבה שליט"א" התחלתי לבקש מהשם יתברך שאני גם רוצה לזכות ולהשתתף בסעודה עם הראש ישיבה שליט"א, וליבי מלא תודה להשם שבשבת שעברה

קנו הדסים לכבוד שבת אבל שכחו להביאם הבייתה, הריחו במקום זה בשמים, והראש ישיבה אמר בחיך שבשבת הגדול אצל כולם השולחן הפוך, אצלנו זה הפוך, במקום להריח הדסים מריחים בשמים.

לפני קידוש קרא הראש ישיבה לכל הילדים ואמר להם שיסתכלו טוב טוב על מה שהראש ישיבה עושה, כי כך הם ידעו מה לעשות אחרי החתונה.

הראש ישיבה הראה להם שלפני שעושים קידוש צריכים לשפוך מהגביע לבקבוק שלוש טיפות מים, כנגד חכמה, בינה, ודעת. ואחר כך כשממלאים את הגביע עם המיץ ענבים שופכים אותם בארבע פעמים, כנגד ארבעת האותיות של שם השם.

ואחר כך עשה הראש ישיבה קידוש, וחילק מיץ ענבים לכולם. והראש ישיבה קרא לכל הילדים שיבוא לכיור ונטל את ידיהם ועזר להם לעשות ברכה.

ביזיונות מביא ישועות

בתוך הסעודה סיפר הראש ישיבה שיש אברך אחד שהשבוע הייתה לו ביזיונות גדולות מאוד, מישהו תפס ממנו תמונה איך שהוא הולך להפצה ושלח את זה עם כיתוב שהיהודי מפיץ ספרי מיסיון, הראש ישיבה אמר לשני אברכים שמחכים כבר זמן רב על ילדים, כי כשהם ימצאו את האברך ההוא שיגשו אליו לבקש ממנו ברכה.

הראש ישיבה סיפר שהשבוע הוא הלך לחתונה, כשהגיע לאולם עמדו

בחוץ קבוצה של בחורים מבוגרים, והם רמזו לראש ישיבה שיגש אליהם. אבל איך שהראש ישיבה התקרב אליהם, הם התחילו לצחוק ולצחוק כמו שהייתה עכשיו הבדיחה הכי טובה שיש. והראש ישיבה אמר: "אני לא הייתי מתקרב אליהם, רק חשבתי לרגע שאולי בכל זאת אוכל להביא אותם אל השם יתברך, אולי בכל זאת אני יוכל לעשות שהם יגידו משניות".

הראש ישיבה רצה לציין מהסיפור שבכל יום יש לו ביזיונות, אנשים צועקים אחריו, אבל הוא כבר מורגל בזה. אבל השבוע היה לראש ישיבה בזיון חזק מאוד, אחד

ע כ ש י ו
א ר ח ר י פ ט י ר ת ו
כ ב ר ט ו ב ל ו,
כ י ה ו א ל מ ד
ה ר ב ה מ ש נ י ו ת,
ה ו א ש י מ ש
צ ד י ק ל ל א
א י נ ט ר ס י מ,
ו ה ה ו א
ע ש ה
ח ס ד ע ש ר י מ
ו א ר ב ע ש ע ו ת
ב י מ מ ר .
מ ה
ע ו ד צ ר י כ ב נ
א ד מ

שצעק עליו ובייש אותו חזק מאוד, ואחר כך ביקש הראש ישיבה הרבה דברים מהשם יתברך, ופעל ישועות.

את מה לוקחים

שרו זמירות והגישו את המרק, והראש ישיבה החזיק את יחזקאלע הקטנצ'יק והאכיל אותו מרק.

הראש ישיבה דיבר מר' יצחק רוזנברג זכרונו לברכה שנפטר עכשיו: "עכשיו אחרי פטירתו כבר טוב לו, כי הוא למד הרבה משניות, הוא שימש צדיק ללא אינטרסים, והוא עשה חסד עשרים וארבע שעות ביממה. מה עוד צריך בן אדם? רק את זה לוקחים איתנו".

האשה והילדים רצים לקראתו

הגישו את הבשר, ואחר כך התחילו להגיע אנשים לזיץ {באטע}.

כששוחחו על אלו שיש להם כלב בבית, אמר הראש ישיבה שכלב הוא הבריאה הכי מסורה להאדם, כלב ימסור את חייו כדי להגן על הבעל הבית שלו.

והראש ישיבה סיפר סיפור המובא בגמרא (ירושלמי ח, ג): היה תנא שבכל פעם שערך סעודה היה מושיב את הכלב בראש השולחן, לאות הכרת הטוב לכלב שפעם הציל את חייו.

בחור אחד שהיה שם אמר שזה הרגשה טובה לבן אדם שבא לביתו והכלב רץ לקראתו, הוא מרגיש שמשהו חיכה עליו. שאל אותו הראש ישיבה: "ומה אתה מפחד שהילדים

שלך ירצו לקראתך כשאתה בא הביתה? ומה רע שאשתך בא לקראתך?"

אני מודה להשם יתברך על כזה סעודה מפוארת! זה היה רק כמה שיחות יפות שזכרתי, אבל השמחה והאווירה הנעימה שם בסעודת הראש ישיבה, זה משהוא בלתי אפשרי לתארו בכתב.
